

Det Anarkistiska Biblioteket

Låt elden sprida sig

en analys av den senaste tidens bilbränder och ett förslag till
intervention

några upprorsmakare

några upprorsmakare
Låt elden sprida sig
en analys av den senaste tidens bilbränder och ett förslag till intervention
september 2016

sv.theanarchistlibrary.org

september 2016

Innehåll

Kronologi och problemet med media	4
Samhällets svar	8
Från anonym revolt till opolitiskt uppror	12
In i det okända	16
Besöksadresser	19

Hedeager 1, Aarhus
Bregnerødvej 132, Birkerød
Hånbækvej 63, Fredrikshavn
Sydvestvej 98, Glostrup
Essen 27A, Kolding
Raffinaderivej 6, Kbh
Hjallesegade 35, Odense
Haraldsvej 23, Randers
Rødeledsvej 70, Svendborg
TryggHansa (försäkringsbolag):s besöksadresser:
KATRINEBERGSGATAN 19 C Borås
SÖDRA STORGATAN 10 Gislaved
NORRA SLOTTSGATAN 8 Gävle
J AWETTERGRENS GATA 14 Göteborg
STORTORGET 13 Helsingborg
ÖSTRA TORGGATAN 2 C Karlstad
VARVSGATAN 49 Luleå
STORGATAN 20 Skövde
FLEMINGGATAN 18 Stockholm
HEFFNERSVÄGEN 34 Sundsvall
KUNGSGATAN 20 Uddevalla
DÖBELNSGATAN 19 Umeå
KUNGSGATAN 70 Uppsala
HANTVERKARGATAN 10 Västerås
STORGATAN 33 Växjö
Ett par besöksadresser till danska försäkringsbolag:
Tryg Forsikring A/S, Klausdalsbrovej 601, 2750 Ballerup
Danske Forsikring, Borupvang 4, 2750 Ballerup
Alka Forsikring, EngelholmAllé 1, 2630 Taastrup

Gnejsvägen 15, 224 78 Lund
Hyllie stationstorg 2, Malmö
Rälsgatan 8, Norrköping
Torggatan 2, 931 32 Skellefteå
Warfvinges väg 39, 100 28 Stockholm
Kardanvägen 37, 461 38 Trollhättan
Västra Esplanaden 2, 903 26 Umeå
Bolandsgatan 15G, 753 23 Uppsala
Fallhammargatan 3B, Västerås
Arabygatan 84, Växjö
Björnstjernegatan 4, 271 39 Ystad
Adolfsbergsvägen 4, 702 27 Örebro
Finland
Pitäjänmäentie 14, 00380 Helsinki
Några av Securitas besöksadresser:
Huvudkontor: Lindhagensplan 70, Stockholm
Katrinedalsgatan 1, Borås
Kungsgatan 71, Eskilstuna
Odinsgatan 28, Göteborg/Mölndal
Linjegatan 3E, Halmstad
Florettgatan 15B, Helsingborg
Tullportsgatan 2, Härnösand
Kompanigatan 1, Jönköping
Ludvika Kameracentral, Blomstervägen 11, Ludvika
Agnesfridsvägen 113A, Malmö
Östra Storgatan 18, Olofström
Kolvägen 6, Sundsvall
Finlandsgatan 22C, Kista/Stockholm
Värdsholmsgatan 1 A, Södertälje
Grafitvägen 15, Trollhättan
Rondellgatan 3, Umeå
Härdgatan 13B, Varberg
Ängsgårdsgatan 10, Västerås
Industrigatan 9B, Växjö
Nastagatan 8, Örebro
Storsjöstråket 15, Östersund
Danmark (några av de kontor som finns)
Hjulmagervej 7, Aalborg

De sista månaderna har en i de svenska förorterna vardaglig företeelse spridit sig som ett ogräs i densociala fredens trädgård och tagit formen av en namnlös och opolitisk revolt. Den enkla handlingen att tända eld på en bil har i just sin enkelhet, låtit sig reproduceras i småstäder såväl som storstäder, på bägge sidor om Öresund, i segregerade såväl som centrala, rika och välintegrerade stadsdelar. Allt ifrån enstaka incidenter till (vad som verkar ha varit) synkroniserade/koordinerade aktioner runtom i staden. Från samhällets sida har polis, brandkår, media, politiker och diverse experter uttalat sig och lovat eller föreslagit ett antal åtgärder som inte bara tjänar till att stoppa bilbränderna, utan i allmänhet ökar repressionen mot de som inte vill rätta sig in i ledet.

Vi vill med denna text blygsamt analysera situationen men bestämt föreslå en intervention i denna konflikt mellan anonyma individer och samhället. En anarkistisk intervention utan plats för vare sig politik eller förhandling. Så som vi ser det, är det enda vi har att förlora på detta, den bekvämlighet som hindrat oss från att vara de första att tända på.

Kronologi och problemet med media

Skavsta Airport, Rotevägen 14, Nyköping
Nipan 163, vån 3, 881 52 Sollefteå
Flygplatsvägen 20, 904 22 Umeå
Garnisonsvägen, 753 37 Uppsala
S:t Olofsgatan 11B, 753 21 Uppsala
(Tikab AB), Skönsbergsvägen 3, 856 41 Sundsvall
(Tikab AB), Sydhamnsvägen 5557,
151 38 Södertälje
Skaraborgs Flygflottilj, 530 32 Såtenäs
Ljungadalsgatan 2, Växjö
Risinge, 360 43 Åryd
Torggatan 10, 891 32 Örnsköldsvik
Storlienvägen 56, 831 52 Östersund
Frösö Park, 832 96 Frösön (Östersund)
Lugnviksvägen 3, 831 52 Östersund
Belgien:
(EU&Nato relationer) Rue du Luxembourg 3, 1000 Bryssel
Chile:
Napoleón 3200, Oficina 1002, Las Condes, 7550215 Santiago
Danmark:
SAAB Danmark A/S, Porten 6, 6400 Sønderborg
Norge:
SAAB Technologies Norway, Isebakkeveien 49, 1788 Halden
Tyskland:
Jägerstr. 59, 10117 Berlin
Business premises Ilmenau, Homburger Platz 3, 98693 Ilmenau
Gräfenberger Str. 3234,
D91080
Uttenreuth
Några av Avarn Security's besöksadresser:
(Avarn Security var tidigare G4S, och ägs av Sector Alarmgruppen,
som har sitt huvudkontor i Oslo
men flera kontor runtom i landet)
Vevgatan 18, Borås
Emigrantvägen 2, Göteborg
Engelska vägen 7, Kalmar
Silvervägen 5, Karlskrona
Norra Svedengatan 9, Linköping

Några av SAAB:s besöksadresser:
Kungsörsvägen 68, 732 47 Arboga
Pontonjärvägen 10, 961 43 Boden
Gustavslundsvägen 42, Bromma
Hammarsvägen 1, 594 32 Gamleby
Fenix väg 3, 134 44 Gustavsberg
Sandviksvägen, 982 38 Gällivare
Lindholmospiren 3A, våning 6, Göteborg
Solhusgatan 10, Kallebäcks Teknikpark, Göteborg
Slottsmöllan 17F, 302 31 Halmstad
Magasinsgatan 10, 281 48 Hässleholm
Garnisonsgatan 23, 254 66 Helsingborg
Stensholmsvägen 20, 561 85 Huskvarna
Nettovägen 6, 175 88 Järfälla
Blekinge Flygflottilj, Värperydsvägen, 372 50 Kallinge/Ronneby
Boforsvägen 1, Karlskoga
Varvsgatan 1, 371 30 Karlskrona
Amiralitetsgatan 25, 371 30 Karlskrona
Bryggaregatan 11, 653 40 Karlstad
Torshamnsgatan 32 A, 164 84 Stockholm (Kista)
Stridsvagnsvägen, Krinova Science Park, 291 39 Kristianstad
(Tikab AB), Spannmålgatan 7, 291 32 Kristianstad
Offerdalsvägen 9, Krokum
Linköping:
Bröderna Ugglas gata
Låsblecksgatan 3
Åkerbogatan 45
Gelbgjutaregatan
Universitetsvägen 14
Nobymalmsvägen 1
Mediavägen, 438 91 Landvetter
Drottningvägen 2, 260 70 Ljungbyhed
Norrbottnens Flygflottilj, Kallaxheden, 971 73 Luleå
(Tikab AB), Järnåkravägen 3, 222 25 Lund
Isbergsgatan 23,
211 19 Malmö
Rönnviksgatan 13, 213 74 Malmö
Danskes Gränd 6, 761 30 Norrtälje

Det har varit svårt att hänga med i den hastighet med vilken händelseförloppet har utvecklat sig. Så snart en har försökt sammanställa en kronologi för en bättre överblick, så har nya saker skett – från samhällets sida såväl som från dess antagonisters. Det är för oss också klart att den största källan till information vi har och har haft, är medias rapportering, då andra former av kommunikation uteblivit, och med några kamraters ord i åtanke: ”De miljoner ord och bilder som fyller bildskärmarna och tidningarna utgör ingen återspeglning av verkligheten. De formar en väsentlig ingrediens i skapandet av verkligheten, genom införandet av moral, regler och logik, vilka tillåter statens existens,¹ så är det inte utan självkritik vi använder denna information. Den har bevisligen redan använts enligt citatet ovan av politiker och duktiga medborgare men vi är förmodligen de enda som kommer att använda informationen i syfte att störta de som skapar den. Vi vet inte vad som har skett på sociala medier, men utgår från att de inte har använts till att analysera och sprida dessa handlingar, i syfte att utvidga situationen till en social revolt. Om media nu skulle ha hajpat något som egentligen existerar hela tiden, med samma intensitet², så ändrar det inte faktumet att dessa handlingar – bilbränderna såväl som de talrika attackerna mot snutar och andra uniformerade – i sig bär på en revolt och en potential till social revolt. Det är därmed inte självklart vart gränsen bör dras för vad som hänger ihop med denna eskalation och vad som är en del av en allmännare konstant social spänning. Vi vill inte kapa olika individers handlingar för att ge våra idéer rätt; för att projicera vår längtan efter utökad revolt på individer och handlingar som har sin egen orsak, mening och vilja. Så även om det är svårt att inte blanda in händelser som t.ex. attacker mot poliser och andra uniformerade i Kronogården, Trollhättan eller de i ett par Södertäljekvarter, så stannar vi vid bilbränderna. Dels för deras intensiva spridning och dels för att de utgör en väldigt enkel och reproducerbar metod för att attackera normaliteten.

Under de första två veckorna i augusti kunde en i tidningarna och nyhetsidorna finna en mängd rubriker i stil med ”16 bilar brändes på 5 timmar,” ”Justitieministern: ’förbannat trött’ på huliganerna,” ”20 bilar brann inatt,” ”Regeringen vill införa hårdare straff för bilbrännare,” följt av ett dagligen upprepat: ”Fler bilbränder under natten till idag.” I anslutning till detta intervjuades experter inom sociologi, brandmän, snutar och folk som fått sina bilar brända. Snuten lovade och genomförde förtvivlat nya insatser och en intensifiering av

¹ A few notes on media and repression, publicerad den 23 augusti 2016 på solidarite-it.noblogs.org.

² <https://sverigesradio.se/sida/avsnitt/786141?programid=2795>

närvaro och repression i de drabbade områdena, utan någon större framgång. I Ronneby var snuten dock en aning mer realistisk, när den jourhavande förundersökningsledaren Anders Vahlberg yttrade följande: ”Vi har ett väldigt lågt antal poliser just nu, det är semestertider och allt, så jag kan inte lova några fler styrkor i området,” i samband med att bilar hade brunnit tre nätter i rad i den lilla staden. Varpå kommunen istället hyrde in väktare att patrullera gatorna.

Mellan den 1 juli och 17 augusti i år rapporterades det i Stockholm 134, i Malmö 108 och i Göteborg 43 fall av bilbränder till räddningstjänsterna i respektive stad. Under hela 2016 fram tills mitten av augusti rapporterades 154 fall av bilbränder i Malmö, där flera fall omfattade mer än ett fordon. Under första veckan i augusti gjordes uppskattningen att det varje natt brann minst 7 bilar i Malmö stadsområde. Under första augustihelgen sattes i Malmö även en snutbil i brand, medan patrullen undersökte en anmälan om lägenhetsbråk. Med Malmö som epicentrum spred sig så, enligt medias rapportering, bilbränderna till flera andra städer. Natten mellan den 16 och 17 augusti ledde en bilbrand i Norrköping till att tolv bilar gick upp i rök och sju bilar skadades. Samtidigt rapporterades det löpande om bilbränder i mindre städer som nämnda Ronneby men även i Skara, Varberg och Borås såväl som i de större städerna Stockholm, Linköping, Göteborg, Västerås och Södertälje.

I mitten av augusti spred sig bilbränderna till Danmark, där bilar brändes flera nätter i rad. Natten till den 21 augusti sattes tio bilar i brand och sedan dess har det fortsatt med växlande intensitet och i fler olika områden som Christianshavn, Amager, Nørrebro, Valby och Vestegnen. Enligt medierna har det mellan mitten av augusti och mitten av september bränts minst 50 bilar i Storköpenhamn. Polisen dolde inte sin misstanke om att bränderna kanske var inspirerade av situationen i Sverige och inledde direkt en utredning för att fånga upprorsmakarna och tysta ned situationen. I media efterlystes vittnen och polisen gick igenom omfattande videomaterial från övervakningskameror i de drabbade områdena. Detta ledde till att bilder och signalement av en misstänkt person offentliggjordes och efter en rad tips från allmänheten greps en person den 24 augusti och frihetsberövades, misstänkt för att satt eld på tio bilar och för att ha försökt sätta eld på ytterligare 23. Men det satte inte stopp för bränderna, som har fortsatt på flera olika ställen runt om i staden. Även de stinkande halvsnutarna SSP:arna (ett samarbete mellan skolor, socialmyndigheter och polisen, som har som mål att förhindra att unga begår brott), har förstärkt sin insats på grund av bilbränderna och har satt in extra personal på gatorna i vissa områden för att förhindra att unga ska bli inspirerade av bränderna.

Besöksadresser

dem till uppenbara måltavlor. Polisen är uppenbar i sin roll men inte SAAB som förser dem med drönare och annan utrustning, inte heller försäkringsbolagen, väktarbolagen eller politikerna som använder situationen för att stärka sin makt. Beroende på i vilket område du bor i har du förstås lokala auktoritära strukturer att identifiera och bekämpa, oavsett om det handlar om en grupp salafister, ett rasistiskt jaktlag, en grannsamverkan eller demokratiälskande socialarbetare. Det kan vara värt att ha dem i åtanke innan en överrumplad stöter på dem i stundens hetta. Av de nämnda företagen har samtliga kontor i varje större samhälle i landet och har, precis som politikerna, ”namn och adresser”. Att peka ut dessa, attackera och med våra egna ord förklara varför vi gör det, är också att visa på detta samhälles strukturer och relationen mellan dem och vår tillvaro i underkastelse. Vilket skulle kunna bidra till en mer frihetlig karaktär av upproret. I princip varje fiende du kan tänka dig i detta samhälle har en bil. Nazister, politiker, företagsledare, snutar, domare, fängvaktare osv. Inte alla men de flesta har bilar och som vi redan har skrivit, om valet av bil har stört dig, så är det inte så svårt att reproducera den revoltiska handlingen men med ett resultat som berikar ditt liv. Detta är bara ett skrap på ytan, en fingervisning mot möjligheter som uppenbarligen har försumrats bland kamrater. Inte desto mindre är det här vi ser möjligheten för oss själva och de vi anser oss dela idéer med, att agera och utvidga denna konflikt.

Vi har skrivit denna text för att uppmana till att revolten och den egna handlingsförmågan tas på allvar. Upproret och det sociala landskapet är fyllt av motsättningar och det finns inga enkla recept för att föra en framgångsrik kamp mot auktoriteternas värld; vi får helt enkelt prova oss fram. Men första steget måste vara att inse att det redan finns rebeller som har tänt revoltens fackla, som har skapat en social spänning där det finns tusen sätt för oss att agera på om vi vill. Inte som efterföljare eller ledare som ska visa vägen till det äkta anarkistiska upproret, utan som medbrottslingar i förstörelsen av det existerande, med våra egna idéer, mål och handlingar. I detta språng in i det okända har vi inga garantier för vare sig förlust eller framgång, men åtminstone har vi möjligheten till det som i dag är en omöjlighet: en värld utan auktoriteter och härskare.

...så låt elden sprida sig.

”Vi kommer skrattandes att förstöra.

Vi kommer skrattandes att starta bränder.”

Några upprorsmakare

Under första veckan i augusti satte Malmöpolisen varje natt in helikopter i jakten på bilbrännarna. Den 11 augusti blev denna belyst med grön laser och två personer greps, misstänkta för belysningen. Polisen förhörde dem i hopp om ett samband med bilbränderna men de två gripna släpptes senare samma dygn. Den 15 augusti greps en, enligt tidningarna, 21årig person vid en trafikkontroll i Rosengård. Snuten menade på att personen hade bilen full med bensindunkar och en nödhammare (”fönsterkrossarhammare”). Personen släpptes den 18 augusti, då det saknades häktningsgrunder men misstankarna mot personen kvarstår, enligt snuten. Samma dag presenterade snuten en ny åtgärd som skulle få bukt på bilbränderna. För första gången i Sverige skulle nu drönare användas vid polisinsatser och detta för att söka efter och förfölja bilbrännarna. Drönarna ska, enligt snuten, guida de extrainsatta MCsnutarna och civilsnutarna på marken. Förslaget kom från och kommer att genomföras av NOA, snutens Nationella Operativa Avdelning och utrustningen köps in från SAAB (vars produktion för den militära marknaden med största säkerhet finner fler ”civila” användningsområden än bara drönare för bilbrännarjakt).

Samhällets svar

Vi vill ha frihet och så som vi ser det, är det oförenligt med detta samhälle, ja med alla samhällen som berövar individen på sin makt och självbestämmande över sitt liv. Detta samhälles förstörelse är därmed, genom dess inneboende auktoritära mekanismer, en nödvändighet för att vi ska kunna tillskansa oss det vi vill ha. Då vår utgångspunkt är det ständiga nuet vare sig fastlåst i en marxistisk determinism eller uppslukad av en kapitalistisk framtidsinvestering av vår energi och våra drömmar – och vi vill leva i anarki nu, inte imorgon eller om ett år, utan nu, så är våra mål sammanvävda med våra handlingar. Det vill säga: i anarki vill vi inte förhandla med auktoriteter av alla slag utan angripa och i värsta fall försvara oss mot dem. Så varför skulle vi förhandla med dem nu? I anarki vill vi inte organisera oss i massor eller bedriva politik. Så varför skulle vi göra det nu? Speciellt då det historiskt sett tjänat samhällets fortlevnad mer än de kämpande individerna... Vi vill se revolten sprida sig utan ledare eller stagnerande mål. Vi vill sprida våra revolter och se dem bli till ett uppror tillsammans med andra frihetstörstande individer. För att över huvudet taget kunna nå dit krävs uppenbarligen ett utvidgande av den konflikt vi har framför oss.

Så hur kan ett medvetet utvidgande av denna konflikt ta form? Målet för oss är inte att kunna räkna upp så många medlemmar som möjligt i något slags organisation eller rörelse, inte heller att föra fram några krav på förändringar eller att bli ”starka nog” att kunna förhandla med eller om makten. Vårt mål är, som det redan har klarlagts, lika enkelt som det är svårt att realisera – frihet genom revolt mot de som berövar oss på den. Därför kan vare sig framgångar eller utvidgningar mätas i antal deltagare i ett uppror eller om ”vanligt folk” sympatiserar med oss eller ej, utan i kvalitén av våra egna upplevelser, hur våra liv förändras och vart de för oss. Om en miljon människor ger sig ut på gatan men i grund och botten bara söker ett nytt ledarskap, en ny fåraherde, så är det ett nederlag på alla sätt. Men om jag i rätt ögonblick attackerar rätt mål, publicerar rätt text – där rätt är en relativ term som kan underbyggas av klara analyser av situationer eller sluter kamratskaper eller träffar nya medbrottslingar och därigenom öppnar nya möjligheter för mig själv och andra att förlänga, fördjupa, förstärka och förstora omfattningen av den egna och den delade revolten, så kan jag tala om en framgång med mig själv och min omgivning som måttstock. Så i detta fall är det mest uppenbara sättet att ge sig in i konflikten på, att i första hand själv ge sig ut på gatan. För vilka är vi att prata om allt detta, utan att ha egen praktisk delaktighet?

Men för att vidga utrymmet för oss, våra idéer och revolter, bör vi också identifiera de mest aktiva upprorsbekämparna och upprorsprofitörerna samt göra

In i det okända

För att öka vår förståelse för hela situationen men också för att se vart en kan finna möjligheter till utvidgandet av revolt till uppror, vill vi titta närmare på den cirkus som samhället satt igång som reaktion på oroligheterna. Här är det intressant att se hur bilbrännarna fortsätter i tystnad, medan media, politiker, poliser, forskare och aktiva medborgare högljutt tävlar om vem som hårdast kan fördöma handlingarna. I tystnaden talar handlingarna för sig själv och skulle de bli lämnade i sin tystnad, bara knastrandet från elden hörs, så behövs heller inga fler förklaringar. Men tystnaden är farlig och hotfull för den rådande ordningen. Det bästa medlet mot tystnaden är förstås att väsnas, prata och distrahera, överta definitionsrätten. I Sverige pratas det om misslyckad integration och vandalism, medan det initialt i Danmark kallades pyromani, dvs. bilbrännandet sjukdomsförklarades. En förklaring som sedan övergavs när den "misstänkte pyromanen" häktats och bränderna trots det fortsatte. Diskussionen började istället mer likna den i Sverige med fokus på unga kriminella. I det ena fallet isoleras handlingen till att vara en handling från unga låginkomsttagare med invandrarbakgrund, vilket gör det svårare för andra än just de som passar in i de kategorierna att identifiera sig med handlingarna. I det andra fallet patologiseras handlingen. Med andra ord, om du identifierar dig med dessa handlingar, bör du betrakta dig själv som sjuk, dvs pyroman, vilket med den sociala skammens kraft orsakar ett distanserande hos de flesta. Samma handlingar, samma tystnad, mött med en massa oväsen från samhället.

I Sverige har dessa diskussioner hunnit utveckla sig längre än i Danmark och de styrande politikerna har nu föreslagit hårdare straff, inte bara för bilbrännare utan i samma veva även för hela kategorin unga kriminella. Förslaget skulle innebära att jourdomstolar inrättas, att fotboja tillåts i yngre åldrar och att övervakningen i icke frihetsberövande domar mot yngre förbrytare skulle intensifieras. Den politiska oppositionen vill ha fler snutar och återgå till den tidigare polisorganisationen. Sociologer varnar för hårdare straff och föreslår istället en ökad polisiär närvaro i de drabbade områdena, då detta skulle ha varit orsaken till deeskalationen av den liknande situationen för tio år sedan i Sverige. Cirkulerande runt dessa diskussioners förruttnande as, finner vi de tiggande gamarna. De som, med sin verksamhet, profiterar på bilbrännandet och framförallt på samhällscirkusen runtomkring. SAAB:s drönare har redan nämnts men vi har också försäkringsbolagen. Via flera artiklar i t.ex. Sveriges radio informeras allmänheten om hur trafikförsäkringen på egen hand inte täcker upp för kostnaderna vid en anlagd bilbrand, utan bilen måste vara minst halvförsäkrad för att skadorna ska täckas. En behöver inte ha pluggat på handels för att förstå det ekonomiska värdet för försäkringsbolagen i en sådan

välmenad och informativ artikel, i synnerhet i en sådan situation. Speciellt inte när den följs upp av artiklar där talespersoner från försäkringsbolag försäkrar om att premien för de boende i de drabbade områden inte höjs jämfört med mindre drabbade områden. På orter som Ronneby, där snutarna lämnat uniformen på stationen och chillar någon annanstans, beslutade kommunen att anlita väktarbolag, för att istället ha väktare som patrullerar gatorna. I samband med våldsamma upplopp som de i Örebro och Södertälje skickas extra väktare från diverse säkerhetsföretag in som infanterister jämte snutkavalleriet. Säkerhetsföretag som genom sista årets så kallade "flyktingkris" upplevt en ny Klondike-era för sin verksamhet. Som, berikade på erfarenheter av att misshandla POC, gärna fortsätter med det – Migrationsverket nu ersatt av polisen för väktarna att substituera för, och flyktingarna av bilbrännarna i sin roll som rörliga måltavlor. Dessa gamar förblir gamar så länge de får arbeta i lugn och ro, så länge de kan hålla sig på avstånd från det dramatiska händelsernas centrum. Precis som i ett ekosystem fyller de en viktig funktion i bevarandet av samhällssystemet och bidrar till att kväva det hotfulla upproret.

I den sociala freden utgör varje avbrott en möjlighet till revolt och uppror; avbrottet är i sig inte sällan en medvetet revolterande handling, om än begränsad till en unik individ och en unik situation. Avbrottet blottlägger de konflikter som den sociala freden annars döljer. Det som vi i vardagen väljer att svälja, i termer av underkastelse, spottas ut och alla ord om att vi lever i "den bästa av alla dåliga världar," om att det "måste vara så eller så," bleknar inför det uppenbara missnöjet med de liv vi tvingas leva i detta samhälle. En utbränd bil känns kanske inte som ett startskott för en social revolt men samtidigt är det just vad den kan vara. Vad den kan bli. Det kan på samma gång vara en individs angrepp på den sociala freden, mot den sociala ordningen, som det kan vara ett sabotage av en annan individs funktion i upprätthållandet av det samma. Detta ser vi som faktorer oberoende av om det sker med avsikt och med önskan om revolt eller om det sker av uttråkning, för betalning eller för personlig hämnd. Den sociala freden, där staten hävdar ensamrätt på medlande och befolkningskontroll, blir icke desto mindre, med eller utan angriparens avsikt att omkullkasta samhället, genom en bilbrand angripen. I den normalitet som vi alla förväntas att reproducera, finns det (ännu...) inget utrymme för brinnande bilar. Ännu mindre för brinnande bilar utan en tydlig och begriplig bakomliggande orsak, som svårbehindrat sprider sig över flera regioner. När detta sprider sig så som det har gjort, är det omöjligt, ens för makthavarna, att ignorera existensen av en social konflikt. Det de istället gör är att försöka isolera konflikten till en liten missnöjd och otämjd skara, med vilka de flesta,

Vad exakt är det som har hindrat dig från att bränna en bil eller från att bygga barrikader på gatorna och attackera snuten när de till slut kommer? Vad är ditt svar må vara, så är svaret inte ett hinder för dig att hitta ditt eget sätt att agera på i denna konflikt.

(anarkister och autonoma) och staten, med resten av samhället som åskådare och kommentatorer. Konflikten kom alltså att kretsa kring ett symboliskt mål, vilket åtminstone gav staten en hänvisning om vart de ska skicka sina repressiva krafter. Vilket gjorde det lättare för staten att hantera och förutse. De flesta andra som kan tänkas vilja eller ha anledning till att bränna bilar eller på andra sätt revoltera mot samhället, har inte en självklar referenspunkt i Rigaer. Inte heller i den subkultur som detta har sin utgångspunkt i. Förmodligen ännu mindre när folk börjar prata om att de är politiska eller att bilbrännandet är en politisk handling. Så länge utgångspunkten är något bara ett fåtal kan referera till, så kommer det att förbli en envig mellan dessa få och staten.

Den eskalation som har skett och sker i Sverige och Danmark kommer säkert att dö ut i takt med att repressionen hårdnar och avancerar. Det kommer säkerligen att blossa upp igen om några månader. Om ett år? För att sedan dö ut igen. Förutsatt att vi inte försöker utvidga och förstärka den med våra egna handlingar, idéer om och längtan efter frihet. Det finns varken garanti på framgång eller dom till misslyckande. Bara ett är säkert och det är att så länge vi förblir passiva åskådare eller kommentatorer, så är vi garanterade den tillvaro vi så innerligt avskyr. Om vi har kritik mot hur visa har handlat i denna eskalation av bilbränder, låt oss då handla på ett sätt som hänger samman med våra idéer, och på så vis visa vad vi föreslår och vad det innebär i praktiken. Speciellt om vi önskar oss något annat av andra rebeller. En proletär persons bil brann upp och det störde dig? Vad hindrar dig från att ge dig på ett SAAB-kontor, väktarbilar eller försäkringsbolag? Om du tycker att en snutbil var för lite, se då till att fler går upp i rök. Det är inte genom ett passivt gnällande som våra idéer kan spridas och dess konsekvenser multipliceras, utan genom handling och en konsekvent ärlighet med oss själva. Vill vi förverkliga våra idéer och drömmar, måste vi ta dem och oss själva på allvar. Genom att ifrågasätta kamptraditioner som inte fört oss närmre våra drömmar utan istället närmre samhället. Genom att söka inspiration där vi ser revolt och inte bara där vi ser folk som följer politiska manualer. Om vi delar idéer, innebär det en konstant fientlighet i vår relation till den ordning som berövar oss på makten över våra liv, det vill säga en konstant fientlighet mot detta samhälle. Det innebär att utsätta sig för socialt obekväma situationer. Det innebär risker. Som risken att förlora de privilegier, som den ordning du menar dig avsky, har säkrat dig. Det innebär att omfamna och bli omfamnad av det okända och alla de rädslor som kommer med det. Det innebär att lita till dig själv och din förmåga att möta det som väntar bortom brottet med normaliteten.

som redan har nämnts, inte bör ha något gemensamt. Det blir till ett politiskt, polisiärt och sociologiskt problem. Staten försöker att göra problemet förståeligt och hanterbart i sin roll som medlare. Till ett problem eller en konflikt mellan makthavare, med dess lojala specialister, och en grupp 'dåligt integrerade ungdomar'. Alltså inte vad det egentligen är: individer som du och jag i konflikt med det liv vi tvingas utstå under dessa förhållanden.

Från anonym revolt till opolitiskt uppror

Vi är inte bara intresserade av dessa händelser för att de bär på upprorets gnista, utan också för att de möjliggör ett annat sätt att förstå upproret på, för att deras opolitiska karaktär ger en hint om en annan taktik. Bilbränderna är ett okontrollerbart angrepp på samhället, då de är utspridda över hela det område som kontrolleras av staten och inte fokuserade på bestämda symboliska mål. De är lätta att reproducera vart som helst och när som helst, och det är omöjligt för polisen att vara överallt på en och samma gång. Politiska rörelser är fastlåsta i idén om att samla en rörelse eller en viss kategori av exploaterade kring ett symboliskt mål, i tron att om en samlar tillräckligt många så tvingas makten till förändring. I verkligheten är dessa metoder lätta för staten att kontrollera, då det inte är något problem att samla krafterna på ett bestämt ställe vid en bestämd tidpunkt. Även anarkister, som egentligen har en kritik av denna syn på kampen, stannar vid att reproducera denna logik. Varför alla demonstrationer till symboliska mål, omringade av tungt beväpnade poliser? Varför alltid vara ett steg efter staten och polisen? Bilbränderna visar vägen till en annan form av konflikt med staten. Konstant, okontrollerbar, flexibel och destruktiv. Polisen befinner sig här alltid ett steg bakom.

Men visst, bilbränder i sig räcker inte för att omkullkasta det existerande. Det öppnar dock upp för en i Skandinavien ny förståelse av uppror och inspiration till andra taktiker för våra kamper. Det ger oss en språngbräda vi kan använda för våra individuella revolter i språnget mot en social revolt och uppror, och det, måste en säga, är mer än vad politiska rörelser har skapat i Skandinavien på väldigt länge. Apropå politiska rörelser så har kampen runt det halvt ockuperade huset Rigaer 94 i Berlin det senaste halvåret visat hur bilbränder kan användas som metod men samtidigt har det visat dess begränsningar, vilka kan vara intressanta att kort reflektera kring.³ I kampen om Rigaer 94 utgjorde, enligt oss, samma faktor orsaken till den snabba och intensiva spridningen som till varför det inte lyckades med att utvidga konflikten längre än till att beträffa just anarkister och autonoma. Denna faktor var begränsandet av konflikten till kampen om huset och det lokala området. Tyskland är jämfört med Skandinavien fullt av autonoma och anarkister, varav många hakade på kamraternas löfte om att orsaka 10 miljoner euro i skador vissa för att de identifierar sig med Rigaer och handlar i solidaritet, andra för att de ständigt väntar på nya händelser att reagera på och fann en i denna. Vilket leder oss till att återigen ha en konflikt mellan en liten skara lättkategoriserade individer

---

³ För att inte förlora den röda tråden lämnar vi en djupare analys åt ett annat tillfälle men det finns gott om information på t.ex. contrainfo.espiv.net för den som vill fördjupa sig.